

ten blot svares i rette Tid, staa Pengene rolig hen, og den Sag gaar saa sin jevne Gang, men jo mere vi her røre ved denne Sag, desto mere give vi Impulsen til, at Kapitalisten kommer i Tanke om, at han vil have ligesaa meget ud af sine Penge som Andre. Jeg har ondt ved at stemme imod Lovforslaget, fordi jeg erkjender, at § 2 i og for sig er det ene Rigtige; men jeg vil rigtig nok sige, at har man Mod til at gøre Noget, maa man hellere gøre det strax; thi her at bestemme, hvorledes Forholdet skal være i 1880, kan jeg ikke finde rigtigt, det maa vi hellere overlade til den Tids lovgivende Forsamling at sørge for. Jeg tør dog alligevel ikke være med til at stemme for Lovforslaget, idet jeg frygter for, at det vil stifte mere Ondt end Godt. Lad dette Forhold afvikle sig selv; lad Folk mere og mere komme til at erkjende, hvad de allerede have begyndt at erkjende, at det hele Forhold er et Tillidsforhold; og at man her ganske rolig kan handle uden at bryde sig om Loven, hvad forresten Mange gjøre. Jeg har hørt mange Tilfælde omtale, hvori man siger, at man ikke forlanger, at Debitor skal besværes med at søge Bevilling, og at man gjerne kan bruge det gamle Diktal, men man har det da saa smaat imellem hinanden og lægger lidt til, saaledes at det dog kan gaa op til de 5 pCt. Det kan saa herligt gaa; Bedkommende kan maasse hjælpe med til Et og Andet til Høsten eller Eligt. Der er mangfoldige Maader, hvorpaa det, naar Alt kommer til Alt, er fuldt saa nemt for den, der trænger til Penge, at give Noget til de 4 pCt. som at rykke ud med 5 eller maasse 6 Procent. Dersom det er muligt, at Lovforslagets § 1 kan blive ophøiet til Lov, og man kan udelukke § 2 — den er forresten ganske lille, og jeg kan ikke tænke mig, det skulde være saa grulig vanffeligt, at saa en saadan Linie ryddet af Veien — skal jeg stemme for Loven; men med det Samme at tage Bestemmelse om, hvad der skal ske i 1880, vil jeg ikke være med til. Jeg vil i det Hele taget sige, at skjøndt jeg holder meget af Forslagsstillerne, er jeg lidt vred paa dem, fordi de ere komne med denne Lov.

Berg: Ifjor tog Thinget en Beslutning om at nedlægge Departementsportlerne med; saavidt jeg mindes, 20,000 Rd. Jeg kan ikke erindre, om det ærede Medlem, der talte sidst, stemte for denne Beslutning; men i alt Fald tog Thinget den, og den var motiveret ved, at man var misfornøjet med, at Folk, der trængte til Penge, skulde betale yderligere for at kunne saa dem til højere Rente. Vi have altsaa en Tilkjendegivelse fra Folkethinget for, at man ikke anser den Ordning af disse Forhold, der nu finder Sted, for heldig; og af Hensyn til denne Beslutning har ogsaa, som det ærede Medlem, der talte sidst, veed; Finantsudvalget behandlet denne Sag, og har vel sagtens ladet den falde af Hensyn til den ærede Indenrigsministers Udtalelser, hvis Karakter vi sandsynligvis nærmere ville saa at høre, naar den ærede Minister tager Ordet om Lovforslaget. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorledes han eller nogen Anden kan finde dette Lovforslag saa ubetimeligt og uventet; jeg tror, at det maa erkjendes af Folk i Almindelighed, i alt Fald af alle dem, der skulle gaa Ansøgningsveien, at det er en meget ubillig Bestemmelse, at de Folk, der i Almindelighed ikke have Raad til at give højere Rente, skulle for at saa Lov til at give 5 eller 6 pCt. endog lægge 1/2 pCt. til til Statskassen. Jeg kan i alt Fald fremvise for det ærede Medlem Klager fra Flere, jeg kan give det ærede Medlem, der talte sidst, Sort paa Hvidt for, at der i den Henseende er megen Misfornøielse. Hvad derimod Forslagets § 2 angaar, forekommer det mig, at det ærede Medlem, hvor stærkt han end talte imod den, gav særdeles gode Grunde for en anden Ordning end den hidtilværende. Det er et Tillidsforhold, siger han, man skal lade det ordne sig saaledes, som Parterne indbyrdes kunne blive enige om. Ja, det er netop i den Retning, at Forslagets § 2 gaar; den anerkjender, at Penge ere Varer som enhver anden Vare, og at man ikke kan sætte en Stopper paa Rentefoden, men at den maa regulere sig selv. Flere have allerede fundet Veie til Børsen og til Statspapirer overhovedet, og det er forbausende at se, at paa samme